

ניצני שאיפתן של הנשים בארץ ישראל לשוויון מגדרי ניכרו כבר בתקופת העלייה הראשונה, כשחלקן בחרו לעסוק בענייני הציבור או במקצועות לא שגרתיים. אף על פי כן, בדפי ההיסטוריה מקומן נפקד - הן פעלו בעולם רווי דעות קדומות ומפלה נשים; אך במאבקן למימוש עצמי ולשוויון הזדמנויות הן גם פילסו דרך ושימשו דוגמה והשראה לאחרות. מדינת ישראל אימצה את ערך השוויון כעקרון-על, וכבר בתחילת דרכה חוקקה כנסת ישראל את החוק לשיווי זכויות האישה, הקובע שוויון מלא בין האישה לבין הגבר.

שיתוף הנשים במוקדי ההשפעה עדיין לא מוצה, אך בזכותן של פורצות הדרך התחוללה מהפכה חברתית שקטה, שקידמה שוויון מגדרי ושינתה את פני החברה.

שרה לוי-תנאי התר״ע–התשס״ה 1910–2005

הכוריאוגרפית, המלחינה והמשוררת שרה לוי-תנאי נולדה בירושלים להורים שבאו מתימן. בגיל שבע התייתמה מאמה וגדלה במעון יתומים בצפת ובכפר הילדים "מאיר שפיה".

מילדותה בלטה בכשרונותיה הרבים - כתיבה והמחזה, וזכתה במילגה מטעם הג'וינט ללימודים בסמינר "לוינסקי" בתל-אביב. היא הוכשרה כגננת ועבדה בגני ילדים בתל-אביב הקטנה. בשל מחסור בחומר לימודי מתאים, התחילה לחבר שירים ודקלומים לילדים. במקביל פרסמה סיפורים בעיתונים - "דבר", "דבר לילדים" ו"דבר הפועלת".

בשנת 1940 עברה לקיבוץ רמת-הכובש, שם הייתה גננת בשעות הבוקר, ובערב - יוצרת תרבות. היא חיברה מסכתות לחגים, לחנים לפסוקים מן התנ"ך ומן המקורות, שירי חגים וריקודי עם, שהידוע בהם הוא "אל גינת אגוז". בתקופה זאת פרסמה שני ספרי ילדים - "רננית הפייטנית" ו"ערן החצרן".

שאיפתה לפעול באופן משמעותי יותר בשטח האמנות, החזירה אותה לתל-אביב לצורך ההקמה של תיאטרון המחול ״ענבל״ בשנת 1949. היא אספה נערות ונערים מ״כרם התימנים״, דרכם התחברה למקורותיה התימנים, וקיבלה השראה לעבודתה האמנותית הייחודית.

שרה לוי-תנאי פיתחה שפת תנועה חדשה. ההשראה למחולות שיצרה היו התנ״ך, הנוף הישראלי והפולקלור התימני והמזרחי בכלל. במסעותיו הרבים בחו״ל, שימש ״ענבל״ שגריר לתרבות הישראלית.

על פעילותה האמנותית רבת ההיקף והשנים, הוענק לה פרס ישראל בשטח המוזיקה והמחול בשנת 1973, זאת נוסף על עוד פרסים ובהם התואר ״יקירת תל-אביב-יפו״.

מיכל דגני

בתה של שרה לוי-תנאי

נשים פורצות דרך Pioneering Women

950 **=** 6/2014 **=** סיון התשע"ד

אסתר ראבּ התרנ״ד–התשמ״א 1894–1981

אסתר ראב, המשוררת הארצישראלית הראשונה, נולדה בפתח-תקוה ליהודה ראב, שהיה ממייסדי המושבה העברית הראשונה. שיריה החלו מתפרסמים בראשית שנות ה-20 של המאה ה-20, וספרה הראשון "קמשונים" הופיע ב-1930.

השנים המאושרות בחייה היו שנות ילדותה במושבה, נופי ארצה על החי והצומח שבהם, ולימים - עושרה, ידידיה, ביתה בתל-אביב שהיה מקום מפגש לסופרים ולציירים בראשית שנות ה-30, ויותר מכל - שיריה, שנכתבו במרוצת יותר מ-60 שנה, עד סמוך למותה בגיל 87.

תקופות השפל בחייה ניכרות באכזבות אהבותיה ונישואיה, בשנות שתיקתה, בהיותה חשוכת-ילדים ובאחרית ימיה, כשירדה מעושרה ובהיותה נרדפת בסיוטיה.

על שירתה כתב הסופר יהושע קנז: ״קריאה בשירים אלה היא חווייה ארץ-ישראלית, ים-תיכונית, חווייה אמנותית ממדרגה גבוהה, שהמשוררת אסתר ראב היא אולי הראשונה אשר נתנה לה ביטוי כה עז וטהור״.

אהוד בן עזר

בן אחיה של אסתר ראב ומחבר סיפור חייה ״ימים של לענה ודבש"

תיאור הבולים

בול שרה לוי–תנאי

איור הדיוקן על-פי תצלום באדיבות שלום סרי מעמותת ״אעלה בתמר״.

בשובל - תצלום מעובד של ריקוד השואבות, מתוך ״בעקבי הצאן״, כוריאוגרפיה - שרה לוי-תנאי, 1955. באדיבות ספריית המחול ב״בית אריאלה״ ולי פרלמן, מנכ״ל קרן התרבות אמריקה ישראל.

בול אסתר ראב

איור הדיוקן על פי תצלום באדיבות אהוד בן עזר. בשובל - תצלום מעובד של רח' חובבי ציון, פתח תקוה, 1900 לערך. באדיבות ד"ר דליה לוי אליהו.

עיצוב בולים ומעטפות: מריו סרמונטה ומאיר אשל עיצוב חותמות: מאיר אשל Stamps & FDC Design: Mario Sermoneta & Meir Eshel Cancellation Design: Meir Eshel

Pioneering Women

Early signs of women's aspirations for gender equality in Eretz Israel were apparent as far back as the First Aliyah, as some women chose to take part in public affairs or non-conventional professions. Although the pages of history have not granted them their proper place – they operated in a world of preconceptions and discrimination against women, their fight for self-realization and equal opportunity cleared a path and inspired others.

The State of Israel embraced equality as a core principle early on, and just three years after the establishment of the State the Knesset passed the Women's Equal Right Law of 1951, guaranteeing equal treatment of women and men.

Women have yet to be fully included in society's most influential bodies, but the efforts of these pioneering women set a quiet social revolution in motion, furthering gender equality and changing our society.

Sara Levi-Tanai

1910 - 2005

Choreographer, songwriter and poet Sara Levi-Tanai was born in Jerusalem to parents who were originally from Yemen. After her mother passed away when she was seven years old, she grew up in an orphanage in Safed and in the Meir Shfeya youth village. Levi-Tanai's many talents, including writing and dramatizing were apparent from the time she was a child and she was awarded a JDC scholarship to Levinsky Seminar in Tel Aviv. There she was trained as a preschool teacher and subsequently worked in preschools in little Tel Aviv. Due to a shortage of proper educational material, she began writing poems and recitations for children. She also published stories in a number of newspapers, Davar, Davar Yeladim and Davar Hapo'elet.

In 1940 she moved to Kibbutz Ramat Hakovesh, where she taught preschool during the day and was a cultural creator at night. She wrote revues for the holidays, set biblical passages to music, wrote holiday songs and created folk dances, the most well-known of which is El Ginat Ha'egoz (To the Nut Grove). She also published two children's books at that time. Her desire to be more active in the arts brought Levi-Tanai back to Tel Aviv, where she founded the Inbal Dance Theater in 1949. She brought young girls and boys from "Kerem Hatemanim", and through them connected to her Yemenite roots, which inspired her unique artistic works.

Sara Levi-Tanai developed a new language of movement. Her choreography was inspired by the bible, Israeli landscapes and Yemenite and Sephardic folklore. Through its many overseas tours, Inbal served as an ambassador of Israeli culture.

Sara Levi-Tanai was awarded the Israel Prize in dance in 1973 for her contributions in the field of performing arts, as well as various other awards, including the title of "honored citizen of Tel Aviv".

Michal Degani

Daughter of Sara Levi-Tanai

חותמת אירוע להופעת הבול SPECIAL CANCELLATION

Esther Raab 1894 – 1981

Esther Raab, Israel's first native poet, was born in Petach Tikva, the first Hebrew moshava (agricultural colony). Her father, Judah Raab, was among the founders of Petach Tikva. Her poems began to be published in the early 1920's and her first book, Kimshonim (Thistles) came out in 1930.

The happiest years of her life were those spent growing up in the moshava, with its landscapes, animals and vegetation, and in time – her wealth, friends, home in Tel Aviv, which was a gathering place for writers and artists in the early 1930's, and most of all – her poems, written over the course of more than 60 years, until just before her death at age 87.

The low points in her life were marked by her disappointing loves and marriage, her years of silence, her childlessness and in her later years she lost her fortune and was haunted by nightmares.

Author Yehoshua Kenaz wrote of her poetry: "Reading these poems is an Israeli experience, a Mediterranean experience, a first class artistic experience that poet Esther Raab was perhaps the first to express in such a bold and pure manner."

Ehud Ben Ezer

Esther Raab's nephew and author of her biography Yamim shel La'anah u-Dvash (Days of Gall and Honey)

Description of the Stamps

Sara Levi-Tanai stamp

The stamp features a sketched portrait based on a photograph courtesy of Shalom Seri of "Eele Betamar".

The tab features an adapted photograph of the Rikud Hashoavot (Dance of the Women Drawing Water), from Be'ikvei Hazon (Shepherd Songs), choreography - Sara Levi-Tanai, 1955. Courtesy of the dance library at Beit Ariela and Lee Perlman, Executive Director of the America-Israel Cultural Foundation.

Esther Raab stamp

The portrait featured on the stamp is based on a photograph courtesy of Ehud Ben Ezer.

The tab features an adapted photograph of Hovevei Zion Street in Petach Tikva, circa 1900. Courtesy of Dr. Dalia Levy Eliahu.

	June 2014 יוני	הנפקה:
Stamp Size (mm):	ר 40 W V ג 30 H א ג 30	מידת הבול (מ״מ):
Plates:	947,948	לוחות:
Stamps per Sheet:	15	בולים בגיליון:
Tabs per Sheet:		שבלים בגיליון:
Method of printing:	Offset אופסט	שיטת הדפסה:
Security mark: N	איקרוטקסט Aicrotext	סימון אבטחה: כ
Printer: Joh. E	Inschede, The Nethe	rlands :דפוס

השירות הבולאי - טל: 076-8873933

שדרות ירושלים 12, תל-אביב-יפו 16408101 The Israel Philatelic Service - Tel: 972-76-8873933 12 Sderot Yerushalayim, Tel-Aviv-Yafo 6108101 www.israelpost.co.il * e-mail: philserv@postil.com